

Sygn. akt III KO 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **A. W.**,

skazanego z art. 148 § 1 k.k..

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2018 r.,

zażalenia skazanego,

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt V

KO 79/17, odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 października 2017 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku skazanego A. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 15 lipca 2011 r., sygn. akt II K [...], wobec jego oczywistej bezzasadności (art. 545 § 3 k.p.k.).

W złożonym obecnie zażaleniu skazany nie podnosi żadnych dodatkowych okoliczności, a jedynie postuluje, aby Sąd Najwyższy „dokładnie rozpatrzył jego argumenty, które podniósł w poprzednim piśmie i z logicznego punktu widzenia

prosi o ponowne ich sprawdzenie”, gdyż czuje się dotkliwie skrzywdzony i „nie chce się dłużej męczyć z wyrokiem za zabójstwo za czyn, którego nie popełnił”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Na wstępie należy podnieść, że Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu odniósł się do podnoszonych we wniosku skazanego o wznowienie postępowania okoliczności i wskazał, że „skazany nie powołał żadnej okoliczności, która mogłaby być uznana za odpowiadającą jednej z ustawowych przyczyn wznowienia postępowania, wymienionych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k. Pismo zawiera uproszczony i powierzchowny opis przebiegu postępowania karnego w przedmiotowej sprawie i stwierdzenie skazanego, że prawomocny wyrok jest niesprawiedliwy, gdyż nie popełnił on przypisanego mu czynu, tj. zabójstwa P. G.. Argumenty podniesione przez skazanego były rozważane w postępowaniu przed Sądami obu instancji, w postępowaniu kasacyjnym zakończonym oddaleniem kasacji jako oczywiście bezzasadnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., sygn. III KK 38/13), a także w postępowaniu z wniosku obrońcy o wznowienie postępowania, zakończonym oddaleniem wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2016r., sygn. III KO 50/16)”.

Z tego też względu Sąd Najwyższy, bez wzywania skazanego do uzupełnienia innych braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania, odmówił jego przyjęcia, skoro z jego treści wynikała jego oczywista bezzasadność.

Jeżeli zatem obecnie skazany A. W. nie podnosi – w istocie rzeczy żadnych – konkretnych zarzutów pod adresem zaskarżonego postanowienia z dnia 18 października 2017 r., w tym jakiegokolwiek obrazy prawa, ani nie wskazuje na jakąkolwiek podstawę wznowieniową, to oczywistym jest, że wniesione zażalenie nie mogło przynieść skarżącemu oczekiwanych przez niego rezultatów.

Na marginesie należy jedynie wskazać, że wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem i stosowny wniosek w tym zakresie można wnieść w każdym czasie, byleby tylko wskazywał na rzeczywiste zaistnienie którejkolwiek z podstaw do wznowienia postępowania i odpowiadał warunkom formalnym, określonym w przepisach prawa procesowego.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

aw